

☒

დღეა ასეთი დიდი
და ისევ რეკავენ ზარს.
მაინც საითკენ მიდის,
ეს ჩემი სიცოცხლის გზა.

მღუპავს ცხოვრების ბინდი,
მზეა და გარშემო ზზა.
მაინც საითკენ მიდის
ჩემი სევდიანი გზა

ეს მოგონება იმ დღიდან ელავს
და ჩემი ლექსი უფრო ლანდია.
მე ისევ მარტო დავდივარ ეხლა,
ისევ ქუჩაში ვხვდები განთიადს.

იყო ეს ღამე და სადღაც ბოდვა,
ხიდან ფოთლები ისევ ცვივიან.
ახლა თენდება, შუქია ოდნავ,
ახლა თენდება და სიცივეა